

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1273/2025
28.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Александра Степановића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Душана Гашића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр. 220/23 од 18.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-259/25 од 22.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Гашића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр. 220/23 од 18.03.2025. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-259/25 од 22.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К.бр. 220/23 од 18.03.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 5 месеци и кривично дело ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 месеца, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци. Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, док ће о висини истих суд одлучити накнадно посебним решењем, а оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н-259/25 од 22.07.2025. године, у првом ставу изреке, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Јагодини К.бр. 220/23 од 18.03.2025. године је преиначена, тако што је Апелациони суд према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) Законика о

кривичном поступку, одбио оптужбу да је извршио кривично дело ванбрачна заједница са малолетником из члана 190. став 1. Кривичног законика и у овом делу одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, док је у ставу другом исте пресуде, усвојена жалба јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Јагодини и пресуда Основног суда у Јагодини К.бр. 220/23 од 18.03.2025. године је преиначена само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, док је жалба браниоца окривљеног, у преосталом делу, одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Душан Гашић, због повреде закона из члана 441. став 1, члана 439. став 1. тачка 2) и члана 438. Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, другостепену пресуду укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да другостепену пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа, одржаној у смислу члана 490. ЗКП без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. Законика о кривичном поступку с обзиром да је приликом изрицања кривичне санкције другостепени суд из нејасних разлога нашао да казну окривљеном треба поштрети иако је прихватио да постоје нарочито олакшавајуће околности.

Осим тога, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона која се огледа у чињеници да оштећена није била ванбрачна супруга окривљеног, те оспорава својство оштећене и указује да је погрешан закључак суда да је оштећена члан породице, као и чињеницу да повреде за које је суд утврдио да је окривљени оштећеној нанео нису могле узроковати овакву последицу. Бранилац у захтеву оспорава да је насиље извршено на начин како је описано у изреци, да је суд закључак о постојању овог кривичног дела извео само на основу навода оштећене која није доказала да у понашању окривљеног уопште постоје елементи насиља у односу на њу, нити има доказа из којих произлази да је окривљени испољавао непријатељско понашање према оштећеној, а којим наводима бранилац суштински указује на погрешно и

непотпуно утврђено чињенично стање у побијаним пресудама и учињену повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП којом су прописани разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. и 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овим деловима оценио као недозвољен.

Бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, међутим овако нумерисану повреду бранилац у поднетом захтеву не образлаже. Такође, бранилац у уводу захтева означава и повреду члана 438. ЗКП као разлог за подношење захтева, али не конкретизује због ког става и тачке наведеног члана подноси захтев.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење, а то подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно стастоји, с обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, па је сходно томе Врховни суд у овом делу оценио да захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**